738/05

Den 19. december 2005 blev i sag nr. 67.274:

xxxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har transportforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt tyveri af diverse antikviteter.

Selskabet har ved sin advokat principalt påstået sagen afvist fra nævnet med henvisning til, at der er tale om en erhvervsmæssig tvist. Selskabet har endvidere afvist, at kravet er dækningsberettigende.

Det fremgår af sagen, at klageren i september 2002 tegnede en transportforsikring i selskabet. Af policen fremgår, at forsikringen dækker fra V. i Danmark til Parma i Italien og retur og under udstilling i Parma Messecenter, og at forsikringsperioden var 28/9 2002 - 6/10 2002.

Den 3/10 2002 anmeldte klageren, at antikviteterne var stjålet fra bilen i Italien. Selskabet afviste den 24/10 2002 skaden som dækningsberettigende med henvisning til, at tyveri fra bilen i henhold til forsikringsbetingelserne ikke var dækket.

Ved klageskema modtaget i Ankenævnet for Forsikring den 24/10 2002 indbragte klageren sagen for nævnet. Selskabet svarede i sagen den 4/12 2002 og begærede sagen

afvist med henvisning til, at sagen vedrørte en erhvervsforsikring. Ved skrivelse af 18/12 2002 afviste nævnets sekretariat klagen med henvisning til selskabets anbringende om, at der var tale om en erhvervsforsikring. Sekretariatet henledte klagerens opmærksomhed på muligheden for at forelægge sagen for Forsikringsoplysningen.

Klageren rettede herefter henvendelse til advokat, som - efter at have rekvireret sagens bilag fra selskabet - ved skrivelse af 3/2 2003 anmodede selskabet om at revurdere sagen, idet han tilkendegav, at selskabet havde ydet mangelfuld rådgivning i relation til muligheden for at tegne tyveridækning under transporten. Advokaten gjorde gældende, at klageren over for en navngiven medarbejder i selskabet havde spurgt, om alt var dækket ind, hvortil medarbejderen havde svaret, at det "skulle det være". Selskabet har bestridt, at der skulle være ydet mangelfuld rådgivning, og har anført, at kundebetjeneren redegjorde for præmie, dækninger samt begrænsninger i dækningen, og at denne redegørelse var i overensstemmelse med den senere udstedte police.

I perioden frem til oktober 2003 korresponderede parternes advokater i sagen, navnlig om muligheden for at få TDC til at udlevere udskrifter over telefonopkald til selskabets erhvervsafdeling med henblik på at afdække kontakten mellem klageren og selskabet i forbindelse med tegningen af forsikringen. Klagerens advokat bestred samtidig, at der var tale om en erhvervsforsikring, hvorfor han stod uforstående over for, at selskabet havde begæret sagen afvist ved Ankenævnet for Forsikring.

Ved skrivelse af 7/10 2003 meddelte selskabet advokat, at selskabet forgæves havde søgt at få udleveret samtalespecifikationerne fra TDC, idet en dommerkendelse var fornøden. Advokaten tilkendegav, at han ikke ville foretage sig yderligere, idet han gik ud fra, at klagerens advokat ville kontakte politiet.

Ved skrivelse af 28/9 2004 meddelte klagerens advokat, at han omsider havde fået en liste fra TDC over opkald fra selskabet. Listen viser, at der har været 11 opkald mellem selskabet og klageren i perioden 4/9-2002 - 17/9 2002. 9 af disse opkald varede 2-4 sekunder, og reelt er der således tale om to opringninger fra selskabet til klageren, et af en varighed på 51 sekunder og et af en varighed på 4 minutter og 13 sekunder. Fra kla-

gerens telefon er der tre opkald til selskabet. Den 3/9 2002, 6 minutter og 39 sekunder og to opkald den 9/9 2002 på 2 minutter og 8 sekunder henholdsvis 1 minut og 10 sekunder.

Klagerens advokat gjorde i skrivelsen af 28/9 2004 med henvisning til samtaleoplysningerne gældende, at selskabet ikke kunne antages at have redegjort fyldestgørende for forsikringens dækning og begrænsningerne i dækningen. Advokaten fremhævede endvidere, at der ikke var tale om en erhvervsforsikring.

Selskabets advokat forbeholdt sig ved skrivelse af 19/10 2004 at gøre passivitet gældende, idet han tilkendegav, at selskabet siden hans skrivelse af 7/10 2003 havde betragtet sagen som afsluttet. Advokaten fastholdt ved skrivelse af 1/11 2004, at der forelå passivitet. Advokaten gjorde samtidig gældende, at forsikringens dækningsomfang fremgår af policen.

Efter yderligere korrespondance mellem parternes advokater indbragte klagerens advokat ved skrivelse af 30/6 2005 sagen for Ankenævnet for Forsikring.

Vedrørende nævnets kompetence til at behandle sagen har advokaten i skrivelsen af 30/6 2005 anført, at klageren ikke har drevet erhverv som antikvitetsforhandler. Advokaten har anført, at klageren gennem en årrække har opbygget en privat samling af antikke møbler og kongelige platter, og at samlingen repræsenterer den samlede formue, som klageren havde opsparet med henblik på sin pensionisttilværelse. Advokaten har tilkendegivet, at der ønskes afsagt kendelse, uanset om nævnet måtte fastholde en afvisning af sagen.

Advokaten har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal udbetale erstatning på 1.250.000 kr. for de stjålne antikviteter. Advokaten har i et udkast til stævning dateret 30/6 2005 anført:

"1) at sagsøgte er pligtig at dække tyveriet den 2. oktober 2002 under den tegnede transportforsikring, herunder

2) at transportforsikring ifølge § 50 i Danske Søforsikrings-Konvention 1934 (dsk) dækker alle skader, som skyldes ulykkelig hændelse, herunder tyveri,

3) at tyveri fra en lastbil normalt dækkes i henhold til transportforsikring, udvidede danske betingelser (UDB), mens sådan tyveri omvendt ikke dækkes i henhold til begrænsede danske betingelser (BDB),

4) at sagsøger har tegnet forsikringen under den udtrykkelige forudsætning, at tyveri fra lastbilen skulle være dækket i hele forsikringsperioden,

5) at sagsøgtes kundebetjener K.L. i forbindelse med tegning af forsikringen telefonisk meddelte sagsøger, at alt skulle være dækket, hvilket sagsøger har været berettiget til at gå ud fra,

6) at sagsøgtes oplysninger/vejledning til sagsøger (og dennes ægtefælle) om transportforsikringens dækningsomfang og begrænsninger i dækningen har været urigtige og mangelfulde,

7) at det ikke af policen fremgår med tilstrækkelig klarhed, hvad der i det hele taget er dækket under forsikringen,

8) at sagsøgte under de foreliggende omstændigheder skal være afskåret fra at påberåbe sig den begrænsede dækning ifølge BDB,

9) at fornødne sikkerhedsforanstaltninger havde været iagttaget,

10) at forsikringsværdien i overensstemmelse med de almindelige betingelser for transportforsikring udgør mindst kr. 1.250.000,00 (dagsværdien), hvilket beløb påstås erstattet, *subsidiært* et af retten fastsat mindre beløb, og

11) at sagsøgte skal erstatte sagsøgers rentetab, jf. § 3, stk. 4, jf. § 5 i renteloven gældende fra 1. august 2002.

Det bestrides:

12) at den tegnede transportforsikring er en erhvervsforsikring, henset til at der er tale om sagsøgers private samling af antikviteter, og at sagsøger ikke på noget tidspunkt har handlet erhvervsmæssigt med antikviteter, og

13) at sagsøger har udvist retsfortabende passivitet, henset til at sagsøgers advokat med sagsøgtes accept og efter aftale med sagsøgtes advokat forsøgte at indhente samtalespecifikationer fra TDC, samt at sagsøgte ikke på noget tidspunkt rykkede for en tilbagemelding."

Selskabet har ved sin advokat over for nævnet principalt nedlagt påstand om, at sagen ligger uden for nævnets kompetence. Advokaten har henvist til selskabets skrivelse af 4/12 2002til nævnet, hvoraf bl.a. fremgår, at tvisten vedrører en erhvervsforsikring i form af en transportforsikring, hvorfor selskabet allerede af denne grund ikke mener, at sagen skal behandles af nævnet.

Advokaten har vedrørende selskabets afvisning af kravet som dækningsberettigende henvist til sin skrivelse af 10/5 2005 til klagerens advokat. Af skrivelsen fremgår, at forsikringen er tegnet på begrænsede danske forsikringsbetingelser, og at det bestrides, at der er ydet mangelfuld rådgivning. Det gøres endvidere gældende, at der er udvist passivitet. Advokaten har endvidere anført, at der er en række forhold, som bevirker, at selskabet er af den opfattelse, at klageren ikke har løftet bevisbyrden for at have været udsat for en forsikringsbegivenhed. Endelig bestrides erstatningsopgørelsen, idet advokaten har tilkendegivet, at en vurdering fra Bruun Rasmussen af de omhandlede antikviteter viser, at vurderingen ligger væsentligt under den aftalte forsikringssum, selv hvis man lægger den mest gunstige vurdering til grund.

Af policen dateret 28/9 2002 fremgår:

"Forsikringsbetingelser

Begrænsede danske betingelser - bilag nr. 02.12

…

Under udstilling dækker forsikringen skade på antikviteterne som følge af brand, indbrudstyveri samt vandledningsskade."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet - mod klagerens forklaring - ikke at kunne lægge til grund, at tvisten har erhvervsmæssig karakter. Nævnet anser sig således for kompetent til at behandle sagen.

Nævnet bemærker, at klageren fik tilsendt en police, hvoraf fremgår, at forsikringen er tegnet på "begrænsede danske betingelser". Af forsikringsbetingelserne fremgår, at forsikringen dækker skader, som er en umiddelbar følge af en række positivt opregnede begivenheder. Nævnet bemærker endvidere, at det af policen fremgår, at forsikringen under udstillingen dækker bl.a. tyveri.

Nævnet finder efter indholdet af forsikringsbetingelserne at måtte lægge til grund, at tyveri under transport ikke er omfattet af den tegnede forsikring. Herefter, og idet nævnet ikke finder det godtgjort, at klageren på andet grundlag har krav på erstatning,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand